

A LA COMISSIÓ TERRITORIAL D'URBANISME DE LLEIDA

RUBEN COBO ARIÑO, major d'edat, amb DNI núm. _____, actuant en nom i representació de la **CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR (CUP)**, entitat amb plena capacitat jurídica i d'obrar segons l'article 311-3 de la Llei 4/2008, de 24 d'abril, del Llibre Tercer del Codi Civil de Catalunya, amb NIF G59736926, amb seu social a Barcelona, carrer Casp núm. 180-182 baixos (CP 08013) i domicili a efectes de notificacions a LLEIDA, carrer del Nord núm. 4 (25507) i correu electrònic lleida@cup.cat, comparec davant d'aquesta Comissió i, de la manera que sigui més adient en dret, D I C:

Que en data 1 de setembre d'enguany ha estat publicat al Diari oficial de la Generalitat de Catalunya (núm. 8743) l'edicte de data 2 d'agost anterior pel qual es sotmet a informació pública, per quaranta-cinc dies, l'aprovació inicial del **Pla Director Urbanístic d'activitat econòmica de la Plana de Lleida**.

L'entitat que represento té un especial interès en la tramitació i resolució d'aquest expedient, que considera que pot afectar de manera important i greu no només l'equilibri ambiental del nostre terme municipal sinó també les seves competències en matèria urbanística.

Per aquest motiu, i fent ús del tràmit d'informació pública que s'ha obert en aquest expedient, addueixo els fets i consideracions d'ordre jurídic que es contenen a les següents:

AL·LEGACIONS

Prèvia.- Per un altre model ecològic, urbanístic, socioeconòmic i participatiu.

Davant l'aprovació inicial del projecte de macro polígon industrial de Torreblanca-Quatre Pilans plantejem les següents premisses que ens duen des de la CUP a OPOSAR-NOS TOTALMENT al PDU d'activitat econòmica de la Plana de Lleida:

- Actualment ja es disposa de sòl industrial. Ho reconeixen la pròpia memòria del pla (es parla de 952 ha de sòl brut disponible) mentre que l'informe de la Cambra de Comerç de Lleida sobre la fuga d'empreses i l'informe de la UdL de 2015 constataven 1.179 ha de sòl disponible en l'àmbit de l'autovia A-2.

- El sòl fèrtil no és un recurs infinit. En les darreres dècades Lleida ha incrementat el grau d'artificialització del sòl arran del creixement de la ciutat i de la construcció de diverses infraestructures. En aquest sentit, al Segrià, en els darrers 20 anys, la superfície urbanitzada ha incrementat un 78% passant de 4.902 ha a 8.737. Considerem que aquest no és un ritme sostenible d'urbanització de sòl.

- Les plataformes logístiques afavoreixen el procés d'expansió periurbana i el model de ciutat difusa. Urbanitzar terreny sud enllà de la varant sud, infraestructura que actualment marca el límit de l'espai urbà, implica un salt qualitatiu en la urbanització de terrenys de l'Horta de Lleida.

- En un context de crisi energètica i de tensionament de les cadenes de subministrament globals, és prudent impulsar un pla d'aquesta magnitud? Segons com s'esdevingui l'esmentada crisi l'interès empresarial tantes vegades repetit podria convertir-se en fum i el dany ja estaria fet. Tenim el precedent de la crisi de 2008. I també més recentment s'ha donat el cas d'un pla similar a la conca d'Òdena en el què s'ha passat d'una previsió de 457 ha de sòl industrial a només 100.

- A tot això, cal sumar-hi l'impacte ambiental en termes de pèrdua i fragmentació de l'hàbitat, disminució de la connectivitat ecològica, degradació dels serveis ecosistèmics, impermeabilització del terreny, pèrdua de capacitat de segrest de carboni, etc.

- Per tot això, creiem necessari aturar la tramitació del projecte i obrir a LLEIDA un debat entorn al model de ciutat d'acord amb el nou escenari obert amb l'actual crisi energètica i climàtica.

- Al marge de les oportunitats al capital industrial i logístic calen també oportunitats per

garantir la viabilitat de l'Horta de Lleida i el seu ecosistema.

A continuació passem a presentar les alegacions seguint aquest plantejament i altres consideracions de caràcter jurídic que fan nul de ple dret el PDU en els termes en què es troba projectat, i que conformen cinc grans blocs:

- A) Alegacions de caràcter ambiental.
- B) Alegacions de caràcter jurídic
- C) Alegacions de caràcter urbanístic.
- D) Alegacions de caràcter social i econòmic.
- E) Alegacions en matèria de participació.

A) Alegacions de caràcter ambiental:

PRIMERA.- EL PDU TRENCA L'EQUILIBRI MEDIAMBIENTAL I INCOMPLEIX ELS OBJECTIUS DE TRANSICIÓ ECOLÒGICA. DEFENSEM EL PLANETA.

L'any 2009 Lleida signava el "Pacte dels Alcaldes" impulsat per la Comissió Europea per implicar les comunitats locals i regionals en l'assoliment dels objectius climàtics, reduint les emissions de gasos d'efecte hivernacle i executant un pla d'acció redactat a escala local, tot retent comptes a l'oficina europea del nivell de compliment.

El 28 de febrer de 2014 el Ple municipal de la Paeria aprovava així el Pla d'acció per l'energia sostenible (PAES) amb el compromís de reduir les emissions un 20%.

El 27 de març de 2015 el Ple aprovava una segona iniciativa municipalista de la Comissió europea "Alcaldes per l'adaptació" en forma de Pla municipal d'adaptació al canvi climàtic (PMACC).

Finalment ambdues iniciatives es fusionarien donant lloc al Pacte dels Alcaldes pel Clima i

l'Energia, amb què es plantejava la reducció del 40% d'emissions per 2030, abordar l'adaptació al canvi climàtic i garantir l'accés a una energia segura, sostenible i assequible, objectius tots que es plasmarien en el Pla municipal del canvi climàtic de Lleida (PCCL).

Per la seva part, el 14 de maig de 2019 el Govern de Catalunya va declarar formalment l'emergència climàtica al nostre país. Anteriorment, l'any 2017, el Parlament de Catalunya havia aprovat la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, on ja es plantejava la reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (GEH) així com afavorir la transició cap a una economia neutra en emissions.

Ja abans, i per tal de mitigar els efectes del canvi climàtic, a nivell de la Unió Europea es van plantejar determinats objectius d'energia i clima per al període 2013-2020. Aquests objectius es resumeixen en:

1. Incrementar l'ús de les energies renovables fins a un 20% del consum brut d'energia final;
2. Reduir un 20% el consum d'energia primària;
3. Reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle un 20% en l'horitzó del 2020 amb relació al 1990.

Doncs bé, segons les darreres dades disponibles de l'Institut Català de l'Energia (ICAEN) i de l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic, a Catalunya no s'estan complint cap dels tres objectius. L'any 2018 les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle no tant sols no s'havien disminuït un 20%, sinó que s'havien incrementat un 14% respecte el 1990. L'any 2017 la reducció del consum d'energia primària no arribava al -10%. I l'aportació de les energies renovables en el consum brut d'energia final ben just sobrepassava el 5%.

Amb aquestes dades i compromisos tant a nivell local com nacional es fa evident que cal transicionar, i de manera ràpida, cap a un model de societat amb menys emissions, i això afecta també i principalment, al model industrial que la mateixa Generalitat -amb convivència amb el govern de la Paeria- pretén projectar amb aquest PDU al nostre terme municipal a costa de l'Horta lleidatana i de l'equilibri mediambiental, quelcom que resulta clarament incoherent amb els plans i programes institucionals abans esmentats.

Examinat, a més, l'impacte ambiental del projecte aquest és perfectament palpable en termes de pèrdua i fragmentació de l'hàbitat, disminució de la connectivitat ecològica, degra-

dació dels serveis ecosistèmics, impermeabilització del terreny, pèrdua de capacitat de sequestre de carboni, etc, impactant sobre la biodiversitat com exposem seguidament.

SEGONA.- EL PDU IMPACTA NEGATIVAMENT EN ELS ESPAIS NATURALS PROTEGITS I LA CONNECTIVITAT ECOLÒGICA. DEFENSEM L'HORTA DE LLEIDA.

Segons el Pla territorial parcial de Ponent (Terres de Lleida), l'àmbit d'estudi del PDU està inclòs majoritàriament en la categoria de sòl de protecció preventiva, excepte pel que fa als terrenys per on discorre la Femosa, que creua l'àmbit d'est a oest, i pels quals el pla estableix la categoria de sòl de protecció especial pel seu valor natural i de connexió, i així mateix, l'àmbit està situat entre dos peces de sòl de protecció especial PEIN/Xarxa Natura 2000, situades al nord i al sud, corresponents a l'espai de "Mas de Melons-Alfès", catalogat també com a zona d'especial protecció de les aus (ZEPA) i zona d'especial conservació (ZEC).

Per tant, ja d'inici, l'actuació constitueix una barrera de considerable magnitud entre les dues parts d'aquests espais especialment protegits, desvirtuant la seva connexió i vinculació funcional. Altrament, l'espai de Torrerià (adjacent a l'àmbit del PDU per la banda nord) acull una població de trenca, un ocell en perill d'extinció. La proximitat del polígon suposarà la desaparició d'una zona d'espais oberts que exerceix una funció de "buffer". La sensibilitat d'aquest espai en relació a l'esmentada espècie es reconeix en el propi estudi ambiental estratègic del PDU.

Alhora, en l'àmbit d'actuació del PDUAE s'hi troba part d'una Àrea d'Interès Faunístic i Florístic. En aquest cas per la presència de flora amenaçada (*Limonium catalaunicum*), principalment.

Endemés, ubicar un polígon industrial al sud de la variant sud de Lleida implica donar peu a una nova fase d'urbanització de l'Horta de Lleida en un àmbit que fins al moment n'havia restat pràcticament exclòs.

Pel que fa al concret **impacte sobre la biodiversitat**, podem destacar:

A. Fauna

Segons el banc de dades de la biodiversitat de Catalunya l'àmbit d'estudi podria acollir potencialment fins a 212 espècies de macrofauna, bona part de les quals amb protecció legal (específicament en el Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'Abril, text refós de la Llei de protecció dels animals; o bé de forma genèrica per la Llei 42/2007, de biodiversitat).

Més enllà dels efectes directes (atropellaments, electrocucions, etc.), la implantació del polígon suposaria un impacte crític sobre el conjunt d'aquestes espècies pel que fa a la pèrdua d'habitat propi i de bona part de les preses de les que s'alimenten resultant en un notable afectació a la biodiversitat faunística de la zona.

B. Flora i comunitats vegetals

En l'EAE del PDU s'afirma que "No hi ha hàbitats d'interès comunitari [HIC] dins l'àmbit d'actuació del PDU". Tanmateix, segons el treball de camp realitzat per part de membre de l'Associació de veïns Grealó i Quatre Pilans, s'ha pogut determinar l'existència de diversos HICs dins de l'àmbit d'afectació del PDU que no es troben actualment catalogats en la informació consultable de la Generalitat. La zona afectada pel PDU inclou 5 Habitats d'Interès Comunitari (HICs) 2 dels quals són d'interès prioritari (HIC 1510 i 6220):

- 1430 Matollars halonitròfils (Pegano-Salosoletia)
- 1510* Comunitats halòfiles dels sòls d'humitat fluctuant
- 5330 Matollars termomediterranis i predesèrtics
- 6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (Thero-Brachypodietalia)
- 9340 Alzinars i carrascars

La manca d'informació sobre la presència d'aquest HICs en la zona afectada pel PDU, demostra la manca d'una prospecció de camp adequada.

Finalment, cal fer esment que arran de l'esmentat treball de camp també s'ha identificat la presència de l'espècie *Limonium tournefortii*, inclosa en l'Annex 2 del Decret 172/2008, de 26 d'agost, en la categoria de Vulnerable. Tanmateix, l'EAE del Pla no en fa esment. Els moviments de terres previstos en la planificació del PDU posarien en perill directe les petites poblacions d'aquesta espècie d'ensopeguera.

B) Al·legacions de caràcter jurídic:

TERCERA.- EL PDU ÉS NUL DE PLE DRET PER INVASIÓ DE COMPETÈNCIES URBANÍSTIQUES MUNICIPALS. DEFENSEM L'AUTONOMIA DEL MUNICIPI I EL PRINCIPI DE SUBSIDIARIETAT.

La Generalitat abusa de les prerrogatives d'estructurar l'ordenació urbanística del territori donat que el projecte afecta, única i exclusivament, a 1 sol municipi: Lleida, per la qual cosa no queda justificada aquesta intervenció extra-municipal i es vulnera de pla les competències urbanístiques de la Paeria, com administració més propera i legitimada per dissenyar urbanísticament el seu terme municipal de forma participada amb els veïns i veïnes.

Així l'article 55 del text refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya diferencia clarament les figures de planificació urbanística en atenció al seu àmbit:

Article 55. Tipus de plans urbanístics

1. *“La planificació urbanística del territori es duu a terme mitjançant el planejament urbanístic general, que és integrat pels **plans directors urbanístics, pels plans d'ordenació urbanística municipal i per les normes de planejament urbanístic.** Els programes d'actuació urbanística municipal són també part del planejament urbanístic general i el complementen.”*

Especificant l'article 56 de la Llei quin és l'àmbit que correspon als PDU:

Article 56. Plans directors urbanístics:

1. *“Correspon als plans directors urbanístics, de conformitat amb el planejament territorial i atenent les exigències del desenvolupament regional, establir:*
 - a) *Les directrius per coordinar l'ordenació urbanística d'un territori **d'abast supra-municipal.***
 - b) *Determinacions sobre el desenvolupament urbanístic sostenible, la mobilitat de persones i mercaderies i el transport públic.*

c) Mesures de protecció del sòl no urbanitzable, i els criteris per a l'estructuració orgànica d'aquest sòl.

d) La concreció i la delimitació de les reserves de sòl per a les grans infraestructures, com ara xarxes viàries, ferroviàries, hidràuliques, energètiques, portuàries, aeroportuàries, de sanejament i abastament d'aigua, de telecomunicacions, d'equipaments i altres de semblants.

e) La programació de polítiques supramunicipals de sòl i d'habitatge, concertades amb els ajuntaments afectats en el si de la tramitació regulada per l'article 83. Aquesta programació ha de garantir la solidaritat intermunicipal en l'execució de polítiques d'habitatge assequible i de protecció pública, la suficiència i la viabilitat d'aquestes polítiques per garantir el dret constitucional a l'habitatge i el compliment dels principis que estableix l'article 3.

f) La delimitació d'una o de diverses àrees residencials estratègiques i les determinacions necessàries per procedir a l'execució directa d'aquestes actuacions.

g) La delimitació i l'ordenació de sectors d'interès supramunicipal per a l'execució directa d'actuacions d'especial rellevància social o econòmica o de característiques singulars."

És molt greu que es faci intervenir la Generalitat per aprovar les determinacions d'un Pla que, si s'hagués ordenat des de la Paeria en atenció al seu caràcter exclusivament municipal, requeriria d'una modificació del POUM que no compta amb els suports necessaris per a la seva aprovació.

Així, quan hom cerca la regulació que en fa el POUM de Lleida de l'àmbit de Torreblanca-Quatre Pilans ens trobem que, segons el POUM aprovat en data 25 d'abril de 2018, la voluntat municipal legítimament li atribuïa el caràcter i usos de sòl no urbanitzable, per bé que amb una reserva de sòl industrial entre la N-240 i la línia del tren que la pròpia Paeria va paralitzar a finals de 2019 i que, en tot cas, ocupava menys de la meitat del sòl projectat ara.

I, tanmateix, l'apartat quart de l'anterior precepte del TRLUC preveu que: *"El planejament que resulti afectat per les determinacions d'un pla director urbanístic s'hi ha d'adaptar en*

els terminis que aquest estableixi, sens perjudici de l'entrada en vigor immediata del pla director i salvant les disposicions transitòries que inclogui.”

És a dir que es planteja una modificació del POUM per la porta del darrera, sense que el Ple de la Paeria hi tingui veu ni vot.

Un fet gravíssim donat que cal recordar que és el POUM –i no cap altra- la major eina democràtica per configurar col·lectivament l'espai social del municipi. I recordem que el nostre grup municipal de la CUP va votar en contra del POUM aprovat inicialment el 25 d'abril de 2018, però un cop aprovat, és el Pla urbanístic que regeix a la nostra ciutat i el govern municipal ha de ser el primer a respectar-lo.

Un fet greu i il·legal. A més de l'ordenament intern, la Carta Europea d'Autonomia Local, ratificada per l'Estat Espanyol el 20 de gener de 1988 i publicada al BOE el 24 de febrer de 1989 i que té la consideració de tractat internacional vàlidament celebrat que forma part de l'ordenament jurídic des de la seva públicació al butlletí oficial (article 96 Constitució Espanyola), estableix, al seu article 3.1, que *“per autonomia local s'entén el dret i la capacitat efectiva de les entitats locals a ordenar i gestionar una part dels assumptes públics, en el marc de la llei, sota la seva pròpia responsabilitat i en benefici dels seus habitants”* i al seu article 4 que *“les competències encomanades a les Entitats Locals, han de ser normalment plenes i completes. No poden ser posades en tela de judici ni limitades per altra autoritat central o regional, més que dins l'àmbit de la llei”*.

A la vista dels anteriors textos normatius, i especialment amb relació als articles 137 i 140 CE, el Tribunal Constitucional ha considerat que l'autonomia local es configura com una garantia institucional amb un contingut mínim que el legislador ordinari ha de respectar i que es concreta, bàsicament, en el *«dret de la comunitat local a participar a través d'òrgans propis en el govern i administració de quants assumptes li pertocuen, graduant-se la intensitat d'aquesta participació en funció de la relació existent entre els interessos locals i supralocals. Per a l'exercici d'aquesta participació en el govern i administració quan els pertoca, els òrgans representatius de la comunitat local han d'estar dotats de les potestats sense les quals cap actuació autònoma és possible»* (STC 40/1998 (FJ39) de 19 de febrer).

La mateixa Llei de Bases de Règim Local, al seu article 2.1 , estableix que *«per a l'efectivitat de l'autonomia garantida constitucionalment a les entitats locals, la legislació de l'Estat i la de les Comunitats Autònomes, reguladora dels diferents sectors d'acció pública, segons la distribució constitucional de competències, haurà d'assegurar als municipis, les províncies i les illes el seu dret a intervenir en quants assumptes afectin directament al cercle dels seus interessos, atribuint-los les competències que procedeixi en atenció a les característiques de l'activitat pública que es tracti i la capacitat de gestió de l'entitat local, de conformitat amb els principis de descentralització i de màxima proximitat de la gestió administrativa als ciutadans»*.

I precisament, per tal de fer efectiu el dret de la comunitat local a participar en els assumptes que els hi són propers – com és, sense cap mena de dubte, l'establiment del model de ciutat que cada municipi vol per al seu futur-, la Llei Reguladora del les Bases de Règim Local (LRBRL) atribueix, en el seu article 25.2.d l'autonomia del municipi pel que fa a la “seva ordenació urbana, gestió, execució i disciplina urbanística”.

Per tant, en base al principi d'autonomia local i en base al què s'estableix a l'article 25.2. d de la LRBRL, el municipi és qui té competència en urbanisme i ordenació del territori. De fet, la LRBRL de 1985 legisla sobre quelcom ja històricament reconegut: que la potestat d'ordenació urbanística ha estat sempre i de forma inequívoca, pública, discrecional i prevalentment municipal, participant de la imatge cultural que constitueix l'autonomia municipal; que la participació democràtica dels veïns en el planejament no s'ha justificat per la seva condició accidental de propietaris sinó pel seu estatus de veïns i veïnes; i que aquesta participació comprèn tant la seva intervenció directe com la que es vehicula mitjançant els seus representants populars. En definitiva, anul·lar l'autonomia municipal quant a la tasca planificadora i d'ordenació del territori suposa, doncs, lesionar una projecció del principi democràtic i dret fonamental a la participació política consagrat a l'article 23 de la Constitució.

La STSJ Catalunya 535/1996, de 7 de juliol, reconeix expressament que tant a la STC 27/1987, de 27 de febrer, com a la STC 24/1989, de 21 de desembre, que *“Les Comunitats Locals no poden ser deixades pel que fa a la definició de les seves competències i la configuració dels seus òrgans de govern a la interpretació que cada Comunitat Autònoma pugui fer*

d'aquest dret" i s'hi diu textualment que "el medi ambient i l'urbanisme, per els apartats) i f) de l'article 25.2 de la Llei de Bases de Règim Local 7/1985 constituïrien, d'acord amb aquesta doctrina, una part important dels assumptes públics, a gestionar en el marc de la Llei, sota la seva pròpia responsabilitat en la línia propiciada per l'article 3 de la Carta Europea d'Autonomia Local feta a Estrasburg el 15 d'octubre de 1985, ratificada per instrument de 20 de gener de 1988 o competència pròpia, en la terminologia de la Llei de Bases".

A Catalunya, la Llei Municipal i de Règim Local, Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, al seu article 63.2, estableix que el municipi és la entitat bàsica de l'organització territorial i l'element primari de participació ciutadana en els assumptes públics, establint-se, al seu apartat 2, que les lleis de Catalunya garanteixen la participació del municipi en tots els assumptes públics que afecten directament els seus interessos. Més endavant, al regular el Ple, estableix, al seu article 52.2 que correspon al Ple l'aprovació del Planejament general municipal i l'aprovació que posi fi a la tramitació municipal dels plans i altres instruments d'ordenació municipal i a l'article 3 que *"el municipi, la comarca i la província tenen naturalesa territorial i autonomia per la gestió dels seus interessos respectius"* I per bé que aquesta és una llei ordinària, la LMRL és llei especial en matèria de competències municipals enfront a les successives lleis sectorials – per exemple, la urbanística- que es dediquen a establir distribucions competencials.

Per últim, la mateixa Llei d'Urbanisme del 2005, tramitada i discutida al Parlament de Catalunya, al seu article 14.2, estableix que els municipis i les comarques, sota els principis d'autonomia per a la gestió dels interessos respectius, de proporcionalitat i de subsidiarietat, exerceixen llurs competències urbanístiques en els termes determinats per la legislació de règim local i per aquesta llei i que la competència urbanística dels ajuntaments comprèn totes les facultats de naturalesa local que no hagin estat expressament atribuïdes per aquesta llei a altres organismes.

En canvi, la Generalitat passa davant de les facultats d'ordenació urbanística municipal amb aquest PDU que única i exclusivament afecta al municipi de Lleida i cap més, i amb aquesta actuació es vulnera de pla les competències urbanístiques municipals sobre el propi terme, es qüestiona el més elemental principi de participació democràtica municipal i s'incompleix de forma flagrant l'article 56 del TRLUC, esdevenint el Pla un acte nul de ple dret per no

emmarcar-se el PDU en un àmbit supramunicipal com a condició sine qua non per a que aquest tingui la més mínima cobertura legal i per invasió de competències locals.

QUARTA.- EL PDU ÉS NUL DE PLE DRET EN CONTRADIR UN ACORD EXPLÍCIT DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DE LLEIDA EN CONTRA DEL PROJECTE QUE CONTÉ.

Mostra de l'anterior al·legació de vulneració de l'autonomia municipal ho és el fet que el Ple de la Paeria hagi adoptat l'acord explícit contrari al PDU (resultant de l'aprovació de la moció d'un grup municipal de l'oposició) i es permeti que la Generalitat passi per sobre de les decisions que el Ple pren sobre l'ordenació urbanística del seu propi municipi.

Aquest fet, a més de contrariar els més elementals principis d'autonomia municipal i de subsidiarietat en les relacions interadministratives, suposa un defecte de nul·litat radical en el procediment tramitat amb l'aprovació del PDU contrària a la voluntat de l'únic municipi afectat que condueix a la nul·litat del Pla.

L'article 76 del TRLUC preveu que a l'hora de formular els plans directors urbanístics, els hi correspon a les entitats i els organismes que determini el conseller o consellera competent en matèria d'urbanisme, un cop vist l'informe de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya, "amb la participació dels ajuntaments afectats d'acord amb el que preveu l'article 83."

Tal article 83 de la Llei, en efecte, estableix que els ajuntaments afectats han d'ésser consultats abans de l'aprovació inicial, per un termini d'un mes, respecte als objectius i els propòsits generals de la iniciativa.

Doncs bé, constant aprovada una moció contrària al PDU titulada "*Moció declarativa per ATURAR el PDU que afecta al terme de Grealó i Quatre Pilans*" per part del Ple de la Paeria es fa evident que l'ajuntament afectat està en contra del projecte i, no obstant, no s'ha tingut en compte la seva oposició a l'hora d'adoptar l'aprovació inicial.

C) Al·legacions de caràcter urbanístic:

CINQUENA.- EL PDU SUPOSARÀ UN PROCÉS D'EXPANSIÓ PERIURBANA QUE ENS DUU A UN MODEL DE CIUTAT DIFUSA. DEFENSEM UNA LLEIDA COMPACTA I SOSTENIBLE A NIVELL D'USOS.

Segons la Memòria, l'àmbit d'estudi del PDU és una superfície de 1.280 ha situada íntegrament en sòl no urbanitzable que abasta els sòls (de tipus no urbanitzable segons planejament vigent) situats al sud-est del nucli urbà de la ciutat de Lleida, en continuïtat amb aquest.

Mentre que més de la meitat de la superfície industrial de la Plana de Lleida, de 1.810 ha, encara està pendent de desenvolupament, el PDU que es proposa preveu afegir 326,69 ha més de sòl urbanitzable delimitat d'ús industrial, i 826.775 m² més d'afectació en sòl no urbanitzable del Centre Intermodal, així com la resta d'espais reservats per sistemes no naturals, com els destinats a infraestructures.

Tenint en compte la disponibilitat de sòl existent i les determinacions legals en relació a la sostenibilitat del model de planejament urbanístic la proposta no encaixa en un patró de model d'ocupació de sòl sostenible i racional. En aquest sentit, al Segrià, en els darrers 20 anys, la superfície urbanitzada ha incrementat un 78%, passant de 4.902 ha a 8.737 ha. Aquest no es un ritme d'ocupació del sòl que es pugui qualificar de sostenible. El PDU contribuirà a agreujar aquesta tendència.

Les plataformes logístiques afavoreixen el procés d'expansió periurbana i el model de ciutat difusa. Considerem que no és prudent urbanitzar terreny sud enllà de la variant sud, infraestructura que actualment marca el límit de l'espai urbà, doncs això provocarà una indefinició que malmet un disseny compacte de ciutat i agreujarà la pèrdua de sòl no urbanitzat.

Com ja vàrem dir en ocasió de l'aprovació inicial del POUM el 2018, amb el nostre vot en contra com a grup municipal de la CUP, la ciutat que volem –i que es projecta a través del POUM- és compacta, feta amb una previsió de creixement acurada i amb un cens previ dels habitatges buits. El POUM que volem és el que aposta per la preservació del teixit comercial als barris com a garantia de cohesió social. Que projecti una ciutat de molts usos com els culturals, educatius, agrícoles... enlloc de la promoció dels macro-projectes comercials i d'oci com Torre Salses. Volem un POUM amb una perspectiva feminista molt clara: que garanteixi el dret a la ciutat a totes les persones, dret a la ciutat entès com el dret de gaudir i d'utilitzar qualsevol espai de la ciutat, amb llibertat i seguretat, amb garantia d'autonomia

en l'accessibilitat. Tenir espais que serveixin per al desenvolupament de les diferents activitats quotidianes presents a les nostres vides: la productiva, reproductiva, personal, comunitària-política... des de l'escala més petita (la llar) fins als espais públics.

Per això ja el 2018 reclamàvem que la Paeria promogués un POUM obert i participatiu, amb el temps preceptiu perquè tothom hi pogués dir la seva, en igualtat de condicions. Per nosaltres el POUM era i és molt important perquè fixava un model de ciutat que duraria diverses legislatures, per això vam reclamar-lo sense presses, amb consensos i diàleg de tota la ciutat. El que no volíem era un POUM continuista amb l'actual gestió i ocupació del territori, que perdia l'oportunitat de repensar el model de creixement de la ciutat i fer-lo sostenible. Malauradament vam constatar que el document de l'aleshores govern de la Paeria continuava amb un elevat consum de sòl disponible i mantenia el creixement extensiu a la perifèria de la ciutat que generaria un fort impacte ambiental.

El que no podíem esperar és que els grups aleshores a l'oposició no sols seguiren el mateix model sinó que encara l'agreujarien en termes d'equilibri ambiental i de creixement sostenible del sòl. Resulta una incoherència, per tant, que l'actual equip de govern doni suport al PDU que entranya, en realitat, una modificació del POUM -com ja hem dit- per la porta del darrera i que, a més, aprofundeix precisament en les mancances que ja hi vam detectar des del grup municipal de la CUP.

D) Al·legacions de caràcter social i econòmic:

SISENA.- EL PDU SACRIFICA SÒL AGRÍCOLA QUE COHESIONA I DÓNA VALOR A L'HORTA DE LLEIDA PER HIPERDIMENSIONAR EL SÒL INDUSTRIAL DISPONIBLE.

Actualment ja es disposa de sòl industrial. Ho reconeixen la pròpia memòria del pla (es parla de 952 ha de sòl brut disponible) mentre que l'informe de la Cambra de Comerç de Lleida sobre la fuga d'empreses i l'informe de la UdL de 2015 constataren 1.179 ha de sòl disponible en l'àmbit de l'autovia A-2.

El sòl fèrtil no és un recurs infinit. En les darreres dècades Lleida ha incrementat el grau d'artificialització del sòl arran del creixement de la ciutat i de la construcció de diverses infraestructures. En aquest sentit, al Segrià, en els darrers 20 anys, la superfície urbanitzada

ha incrementat un 78% passant de 4.902 ha a 8.737.

Des de la CUP considerem que aquest no és un ritme sostenible d'urbanització del sòl, i que Lleida i Ponent no poden seguir perdent sòl agrícola.

En un context de crisi energètica i de tensionament de les cadenes de subministrament globals, no és prudent impulsar un pla d'aquesta magnitud. Segons com s'esdevingui l'esmentada crisi l'interès empresarial tantes vegades repetit podria convertir-se en fum i el dany ja estaria fet. Tenim el precedent de la crisi de 2008. I també més recentment s'ha donat el cas d'un pla similar a la conca d'Òdena en el què s'ha passat d'una previsió de 457 ha de sòl industrial a només 100.

Ens consta que les organitzacions agràries han mostrat la seva preocupació al respecte, per exemple Unió de Pagesos qüestiona el document 'Anàlisi d'Afectacions Agràries' que acompanya el PDU considerant que segons la Llei dels espais agraris presenta moltes deficiències, ja que no recull una descripció exhaustiva ni precisa de l'activitat agrària de l'àmbit afectat, no té en compte l'impacte directe que suposa per a les finques agràries afectades, ni tampoc preveu la pèrdua de producció agrícola que implicaria.

SETENA.- EL PDU IMPLANTA UN MODEL MACRO INDUSTRIAL INCOHERENT AMB LES NECESSITATS SOCIOECONÒMIQUES A ESCALA MUNICIPAL. DEFENSEM UN DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC I INDUSTRIAL DESCENTRALITZA I SOSTENIBLE.

Les dimensions del projecte que se'ns presenta resulta absolutament desproporcionat i és socialment injust i territorialment insostenible ja que parteix d'una absoluta manca de planificació territorial de la protecció de l'activitat i sòl agrícola dins l'àmbit de Catalunya, d'una banda, i es sobreposa i fins i tot s'imposa a la legítima competència municipal de la Paeria de decidir urbanísticament el futur del nostre terme municipal, de l'altra.

De resultes d'aquesta doble acció per omissió i acció per excés de la Generalitat sobre el nostre municipi entenem que Lleida no pot dotar-se d'un model industrial realment coherent amb les necessitats socioeconòmiques a escala municipal, el respecte al medi i la cohesió social.

Actualment, l'Horta de Lleida ja es troba desafavorida a nivell d'infraestructures, despoblació i amb perjudici del sòl agrari. I per si fos poc, s'hi projecten línies de molta alta tensió

que poden suposar una enorme càrrega d'infraestructures amb impacte econòmic, ambiental i paisatgístic.

No és de rebut, per tant, i va totalment en contra de les polítiques que, suposadament, pretenen lluitar contra la despoblació en l'entorn agrari, que una vegada més se les obligui a suportar una macro infraestructura que deixarà greus impactes negatius sense aportar cap benefici el qual anirà a les arques de grans empreses privades.

No sols l'activitat agrícola sinó, fins i tot, la petita indústria sortirà perjudicada per aquest macro projecte. Així, el Pla fixa una parcel·la mínima de 4 ha, un front mínim de parcel·la de 100 m i una ocupació màxima del 70% de la parcel·la; a la qual cosa cal sumar les diferents càrregues d'urbanització a suportar que estan pensades per grans capitals.

És a dir, que només s'aposta per les grans empreses que poden assumir unes implantacions industrials d'aquesta envergadura i sense que això impliqui una reversió del benefici a la nostra ciutat, més enllà de l'ocupabilitat que sempre s'invoca amb grans xifres i després cal veure tant la quantitat com sobretot la qualitat dels tan anunciats llocs de treball.

Però si fins i tot la Cambra de Comerç de Lleida ha demanat públicament suprimir part del sòl industrial ubicat més enllà de la variant sud a tocar del barri de Magraners, per evitar d'aquesta manera que s'instal·lin empreses al costat del nucli urbà. També modificar el traçat de la línia d'alta tensió prevista per la partida de Quatre Pilans i fer-la en paral·lel a l'actual carretera per tal de deixar sense afectació l'Horta de Lleida. Una altra modificació seria la de fer una reserva de sòl per al trasllat de la subestació de Magraners en aquest emplaçament, i la desviació d'un vial d'accés que ha d'enllaçar amb la variant sud i que afectaria un menor volum d'expropiacions d'habitatges, així com la instal·lació de pantalles per evitar sorolls de la futura estació de mercaderies sempre segons la Cambra.

No ens sembla que aquesta rebaixa solucioni el impacte brutal de la implantació d'un macropolígon a tocar de la ciutat i amb més superfície que la pròpia ciutat de Lleida, amb indústria potencialment perillosa per a la salut humana i amb destrucció de sòl agrícola i valor paisatgístic evidents. Però sí que ens sembla destacable que fins i tot la Cambra hagi trobat massa impactant el projecte industrial a tots els nivells, ens sembla de debò preocupant que el govern municipal es mostri favorable a un PDU que fins els empresaris demanen rebaixar, per molt que aquesta adequació no solventi el problema al nostre parer.

Considerem que l'aposta a fer per una Lleida del progrés, just i sostenible, ha de ser amb la

petita indústria, amb models descentralitzats, compactes, sostenibles social i ambientalment parlant, respectuosos amb el medi i la ciutadania, que generin ocupació de qualitat i que contribueixin a l'objectiu de transició ecològica que és tota una emergència que no pot esperar.

VUITENA.- EL PDU NO ESPECIFICA LES AFECCIONS I RISCOS PER A LA SALUT PÚBLICA DERIVATS D'UN SÒL EN QUÈ ES POT IMPLANTAR INDÚSTRIA SEVESO. DEFENSEM LA SALUT DE LES PERSONES.

Entenem que el projecte pot representar una greu afectació a la salut pública si s'implanta indústria SEVESO, concretament en 150 ha de les projectades, a banda de la presència de camps electromagnètics, contaminació acústica i possible generació d'ozó troposfèric ja que la distància entre les activitats industrials i la residència de la població no respecta el principi de precaució, i no s'ha valorat suficientment els episodis d'inversió tèrmica i d'estabilitat de la plana de Lleida que poden fer augmentar el potencial contaminant d'aquesta indústria, posant en veritable risc la salut de la població lleidatana.

Efectivament, el projecte ignora els principis fonamentals de precaució i de cautela (Tractat UE, article 191.2) i vulnera l'article 3 sobre principis generals d'acció en la salut pública de la Llei 33/2011, de 4 d'octubre, General de Salut Pública (que, en relació al principi de precaució, s'expressa en els següents termes:

«[...] la existencia de indicios fundados de una posible afectación grave de la salud de la población, aun cuando hubiera incertidumbre científica sobre el carácter del riesgo, determinará la cesación, prohibición o limitación de la actividad sobre la que concurran».

E) Al·legacions en matèria de participació:

NOVENA.- EL PDU VULNERA EL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ I DEL DRET DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA EN MATÈRIA AMBIENTAL. DEFENSEM UNA MAJOR TRANSPARÈNCIA I UNA MAJOR IMPLICACIÓ CIUTADANA AMB MECANISMES PARTICIPATIUS DE QUALITAT.

El sotmetiment a informació pública i participació ciutadana s'ha realitzat en unes condicions que suposen una vulneració flagrant de la normativa estatal, comunitària i internacional en matèria de participació del públic en assumptes ambientals.

El fet és que l'intent de procés participatiu seguit es queda sols en això, una temptativa no reeixida, ja que ni se li ha donat l'abast i seguiment que requeriria un projecte que no afecta només a les finques incloses sinó que afecta a tota la ciutat per les dimensions i els usos que es projecten, ni s'ha estat coherent en la informació donada en el si del procés endegat.

Així, si els participants del procés partien d'un projecte amb uns determinades hectàrees i afectacions aquestes han patit canvis en el decurs del procés sense que s'hagi tirat enrere i, per tant, sense que la ciutadania hagi pogut realment participar en el debat sobre un projecte ultradimensionat del què ni tan sols s'ha tingut la cura de donar les dades reals als participants del procés tramitat, ja no cal dir on ha quedat la transparència per als qui no n'hem format part formalment i que, no per això, decau el nostre dret a estar plenament informats d'un pla de l'envergadura urbanística, ambiental i socioeconòmica com el que s'està intentant tirar endavant amb tantes presses.

Aquesta forma de procedir suposa múltiples vulneracions de la normativa vigent d'aplicació en matèria de participació pública en assumptes ambientals.

En primer lloc, el Conveni sobre l'accés a la informació, la participació del públic en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèria de medi ambient, fet a Aarhus (Dinamarca), el 25 de juny de 1998, firmat i ratificat per Espanya, preveu el següent en el seu article 6:

“Artículo 6. Participación del público en las decisiones relativas a actividades específicas

1. Cada Parte:

a) Aplicará las disposiciones del presente artículo cuando se trate de autorizar o no actividades propuestas de las enumeradas en el anexo I;

b) aplicará también las disposiciones del presente artículo, de conformidad con su

derecho interno, cuando se trate de adoptar una decisión respecto de actividades propuestas no enumeradas en el anexo I que puedan tener un efecto importante sobre el medio ambiente. Las Partes determinarán en cada caso si la actividad propuesta entra en el ámbito de estas disposiciones; y

c) podrán decidir caso por caso, si el derecho interno lo prevé, no aplicar las disposiciones del presente artículo a las actividades propuestas que respondan a las necesidades de la defensa nacional si la Parte considera que esta aplicación iría en contra de esas necesidades.

2. Cuando se inicie un proceso de toma de decisiones respecto del medio ambiente, se informará al público interesado como convenga, de manera eficaz y en el momento oportuno, por medio de comunicación pública o individualmente, según los casos, al comienzo del proceso. Las informaciones se referirán en particular a:

a) La actividad propuesta, incluida la solicitud correspondiente respecto de la que se adoptará una decisión;

b) la naturaleza de las decisiones o del proyecto de decisión que podrían adoptarse;

c) la autoridad pública encargada de tomar la decisión;

d) el procedimiento previsto, incluidas, en los casos en que estas informaciones puedan facilitarse:

i) La fecha en que comenzará el procedimiento;

ii) las posibilidades que se ofrecen al público de participar en el mismo;

iii) la fecha y el lugar de toda audiencia pública prevista;

iv) la autoridad pública a la que quepa dirigirse para obtener informaciones pertinentes y ante la que se hayan depositado esas informaciones para que el público pueda examinarlas;

v) la autoridad pública o cualquier otro organismo público competente al que puedan dirigirse observaciones o preguntas y el plazo previsto para la comunicación de observaciones o preguntas;

vi) la indicación de las informaciones sobre el medio ambiente relativas a la actividad propuesta que estén disponibles; y

e) El hecho de que la actividad sea objeto de un procedimiento de evaluación del impacto nacional o transfronterizo sobre el medio ambiente.

3. Para las diferentes fases del procedimiento de participación del público se establecerán plazos razonables que dejen tiempo suficiente para informar al público de conformidad con el apartado 2 supra y para que el público se prepare y participe efectivamente en los trabajos a lo largo de todo el proceso de toma de decisiones en materia medioambiental.

4. Cada Parte adoptará medidas para que la participación del público comience al inicio del procedimiento, es decir, cuando todas las opciones y soluciones sean aún posibles y cuando el público pueda ejercer una influencia real.

5. Cada Parte debería, si procede, alentar a cualquiera que tenga el propósito de presentar una solicitud de autorización a identificar al público afectado, a informarle del objeto de la solicitud que se propone presentar y a entablar un debate con él al respecto antes de presentar su solicitud.

6. Cada Parte exigirá a las autoridades públicas competentes que obren de forma que el público interesado pueda consultar cuando lo pida y cuando el derecho interno lo exija, de forma gratuita, en cuanto estén disponibles, todas las informaciones que ofrezcan interés para la toma de decisiones a que se refiere el presente artículo que puedan obtenerse en el momento del procedimiento de participación del público, sin perjuicio del derecho de las Partes a negarse a divulgar determinadas informaciones con arreglo a los apartados 3 y 4 del artículo 4. Las informaciones pertinentes comprenderán como mínimo y sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 4:

- a) Una descripción del emplazamiento y de las características físicas y técnicas de la actividad propuesta, incluida una estimación de los residuos y de las emisiones previstos;*
- b) una descripción de los efectos importantes de la actividad propuesta sobre el medio ambiente;*
- c) una descripción de las medidas previstas para prevenir o reducir esos efectos, en particular las emisiones;*
- d) un resumen no técnico de lo que precede;*
- e) una sinopsis de las principales soluciones alternativas estudiadas por el autor de la solicitud de autorización; y*
- f) de conformidad con la legislación nacional, los principales informes y dictámenes dirigidos a la autoridad pública en el momento en que el público interesado deba ser informado de conformidad con el apartado 2 supra.*

7. El procedimiento de participación del público preverá la posibilidad de que el público someta por escrito o, si conviene, en una audiencia o una investigación pública en la que intervenga el solicitante, todas las observaciones, informaciones, análisis u opiniones que considere pertinentes respecto de la actividad propuesta.

8. Cada Parte velará por que, en el momento de adoptar la decisión, se tengan debidamente en cuenta los resultados del procedimiento de participación del público.

9. Cada Parte velará también por que, una vez adoptada la decisión por la autoridad pública, el público sea rápidamente informado de ella siguiendo el procedimiento apropiado. Cada Parte comunicará al público el texto de la decisión acompañado de los motivos y consideraciones en que dicha decisión se basa.

10. Cada Parte velará por que, cuando una autoridad pública reexamine o actualice las condiciones en que se ejerce una actividad mencionada en el apartado 1, las disposiciones de los apartados 2 a 9 del presente artículo se apliquen mutatis mutandi y como corresponda.

11. Cada Parte aplicará, dentro de su derecho interno y en la medida en que sea posible y apropiado, las disposiciones del presente artículo cuando se trate de decidir si procede autorizar la diseminación voluntaria en el medio ambiente de organismos modificados genéticamente.”

Sembla evident que la informació pública a què s'està sotmetent aquest projecte no compleix, ni de lluny, amb els requisits mínims contemplats a l'article 6. Efectivament, no s'ha atorgat ni la informació fidedigna ni un termini raonablement suficient per tal que el públic es pugui preparar i participar (article 6.3).

En la mateixa direcció que el Conveni d'Aarhus, la Directiva 2011/92/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 2011, relativa a l'avaluació de les repercussions de determinats projectes públics i privats sobre el medi ambient, preveu el següent en el seu article 6.6:

«1. Member States shall take the measures necessary to ensure that the authorities likely to be concerned by the project by reason of their specific environmental responsibilities are given an opportunity to express their opinion on the information supplied by the developer and on the request for development consent. To that end, Member States shall designate the authorities to be consulted, either in general terms or on a case-by-case basis. The information gathered pursuant to Article 5 shall be forwarded to those authorities. Detailed arrangements for consultation shall be laid down by the Member States.

2. *The public shall be informed, whether by public notices or by other appropriate means such as electronic media where available, of the following matters early in the environmental decision-making procedures referred to in Article 2(2) and, at the latest, as soon as information can reasonably be provided:*

- (a) the request for development consent;*
- (b) the fact that the project is subject to an environmental impact assessment procedure and, where relevant, the fact that Article 7 applies;*
- (c) details of the competent authorities responsible for taking the decision, those from which relevant information can be obtained, those to which comments or questions can be submitted, and details of the time schedule for transmitting comments or questions;*
- (d) the nature of possible decisions or, where there is one, the draft decision;*
- (e) an indication of the availability of the information gathered pursuant to Article 5;*
- (f) an indication of the times and places at which, and the means by which, the relevant information will be made available;*
- (g) details of the arrangements for public participation made pursuant to paragraph 5 of this Article.*

3. *Member States shall ensure that, within reasonable time-frames, the following is made available to the public concerned:*

- (a) any information gathered pursuant to Article 5;*
- (b) in accordance with national legislation, the main reports and advice issued to the competent authority or authorities at the time when the public concerned is informed in accordance with paragraph 2 of this Article;*
- (c) in accordance with the provisions of Directive 2003/4/EC of the European Parliament and of the Council of 28 January 2003 on public access to environmental information (6), information other than that referred to in paragraph 2 of this Article which is relevant for the decision in accordance with Article 8 of this Directive and which only becomes available after the time the public concerned was informed in accordance with paragraph 2 of this Article.*

4. *The public concerned shall be given early and effective opportunities to participate in the environmental decision-making procedures referred to in Article 2(2) and shall, for that purpose, be entitled to express comments and opinions when all options are*

open to the competent authority or authorities before the decision on the request for development consent is taken.

5. The detailed arrangements for informing the public (for example by bill posting within a certain radius or publication in local newspapers) and for consulting the public concerned (for example by written submissions or by way of a public inquiry) shall be determined by the Member States.

6. Reasonable time-frames for the different phases shall be provided, allowing sufficient time for informing the public and for the public concerned to prepare and participate effectively in environmental decision-making subject to the provisions of this Article.»

En relació amb les circumstàncies en les quals s'ha sotmès a informació pública i participació el projecte, es pot apreciar que la participació que es pretén donar al públic no és, ni de prop, real, ja que no existeix ni les dades correctes ni un temps raonable per poder estudiar el gran volum de documentació que s'ha fet pública posteriorment i un cop tancat el procés participatiu sense retroacció, no podent ni estudiar ni encara menys debatre la seva oportunitat en termes d'impacte social urbanístic.

A més, també es vulnera normativa estatal a través de la forma en la qual s'ha formulat aquest procediment, concretament de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient. L'article 3.2.e) d'aquesta norma, exposa el següent:

«Artículo 3. Derechos en materia de medio ambiente

Para hacer efectivos el derecho a un medio ambiente adecuado para el desarrollo de la persona y el deber de conservarlo, todos podrán ejercer los siguientes derechos en sus relaciones con las autoridades públicas, de acuerdo con lo previsto en esta Ley y con lo establecido en el artículo 7 del Código Civil:

[...]

2. En relación con la participación pública:

[...]

e) A participar de manera efectiva y real, de acuerdo con lo dispuesto en la legislación aplicable, en los procedimientos administrativos tramitados para el otorgamiento de

autorizaciones reguladas en la legislación sobre prevención y control integrado de la contaminación, para la concesión de los títulos administrativos regulados en la legislación en materia de organismos modificados genéticamente, y para la emisión de las declaraciones de impacto ambiental reguladas en la legislación sobre evaluación de impacto ambiental, así como en los procesos planificadores previstos en la legislación de aguas y en la legislación sobre evaluación de los efectos de los planes y programas en el medio ambiente.”

És per tots els motius esmentats que demanem que se suspengui la tramitació del PDU i s'obri un procés de debat participatiu real i actualitzat per a que tot el públic interessat pugui participar de forma real i efectiva, i no es continuï el procés amb una flagrant vulneració de la normativa internacional, comunitària i nacional esmentada.

En base a totes les anteriors consideracions,

SOL·LICITO: Que es tingui per presentat aquest escrit i per fetes les al·legacions que s'hi contenen, en nom de l'entitat que represento, CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR (CUP), en el tràmit d'informació pública a què s'ha sotmès l'expedient identificat a l'encapçalament; i un cop analitzades es disposi:

1. **SUSPENDRE la tramitació del projecte** fins a l'obertura d'un veritable procés de participació ciutadana que compti amb un nou termini d'informació pública del projecte, raonablement ampli, de manera que es disposi de temps per analitzar més exhaustivament i amb col·laboració d'equips d'experts, les seves afectacions i opcions alternatives.
2. **Subsidiàriament, DICTAR resolució per la qual es deixi sense cap valor i efecte el PDU** aprovat i amb aquest el projecte de macro polígon en els termes que està plantejat.
3. En qualsevol cas, es consideri l'entitat que represento com a part interessada en aquest expedient a tots els efectes.

(.../...)

pàg. 25

A Lleida, el vuit d'octubre de l'any dos mil vint-i-dos.

Signat: Ruben Cobo Ariño

CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - LLEIDA